

(Marathi)

1044
9/21

1504

15

P

1584 mar

राष्ट्रीय पद्यावली

प्रभात फेरीचीं गाणीं

॥४॥

240

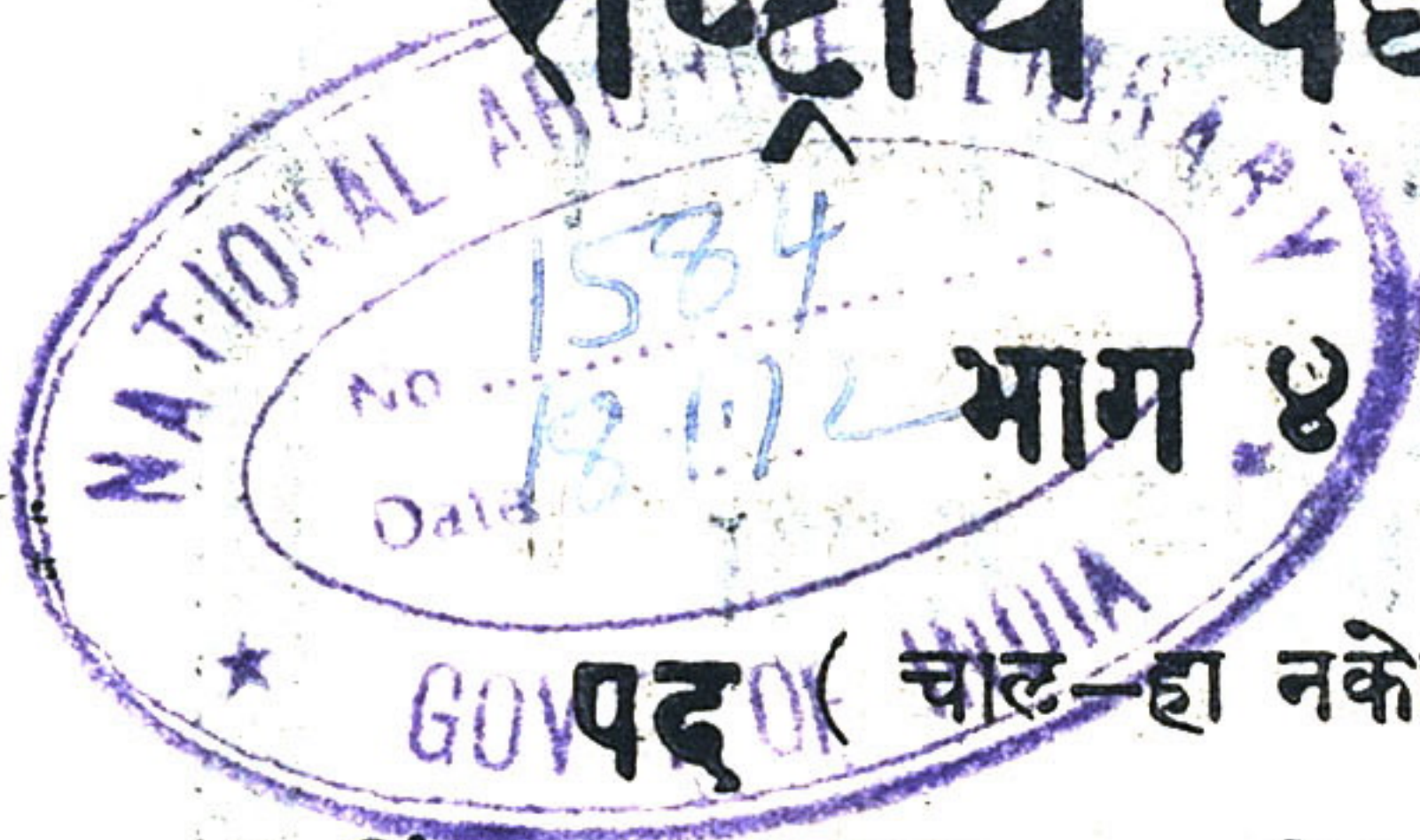

पी. बी. पाठक महात्मा एजन्सी

सूर्यमहाल गिरगांव रेल्वे तिकीट व पार्सल
आफिसचे वर ठाकुरद्वार नाका मुंबई नं. ४

किंमत १ आणा

राष्ट्रीय पद्यावली

भाग ४ था.
पद (चाल-हा नको नको संसार)

हे असे कसे सरकार । दिना छळणार ॥ धृ० ॥

सत्तेच्या जोरावरती । जनतेस दाखवी भीती ॥

जुलमी हा असे कारभार । दिना छळणार ॥ १ ॥

भल भलते लादुनी कर जनतेस करी बेजार ॥

अन्याय करी अनिवार । दिना छळणार ॥ २ ॥

व्यापार कराया आले । परी राजे आज ते झाले ॥

बडिजाव वाढला फार । दिना छळणार ॥ ३ ॥

अघोर कृत्य करतात । अमानुष पणे छळीतात ॥

जनतेची नसे दरकार । दिना छळणार ॥ ४ ॥

सरकार नव्हे सैतान । घालिते सदा येमान ॥

लुटुनीया नेले घरदार । दिना छळणार ॥ ५ ॥

तरी अशा दुष्ट सरकारा । देऊ नका बंधुनो थारा ॥

हीच विनंती वारंवार । करा निर्धार ॥ धृ० ॥ ६ ॥

पद (चाल—अनंद कंद)

बनीया म्हणोनी आला । धंदा करावयाला ॥
व्यापार वाढवून । लालूच दाखवून ॥
त्यनि तुम्हां आम्हांला । नेले रसा तळाळा ॥
सशस्त्र दरोडे खोर । नीशस्त्र लोकावर ॥
आवचीत घाली घाला । छळी व्यर्थचि प्रजेला ॥
जुलुमास नाहि गणती । नाहीच न्याय निति ॥
म्हणतां दयाळु ज्याला । नाहीं दया तयाला ॥
हा हिन्द देश अपुला । ब्रिटिशानी फस्त केला ॥
तरी उठा का निजला । जय महात्मा गांधी बोला ॥

पद (चाल—कवाली)

सुनो चरखेके अंदरसे सरा सौराज्य आती है ॥ धृ० ॥
उसीकी मोहनी मुरत, मेरे दिक्को लुभाती है ।
उडा देगा यही चरखा हवाई बंब गोल्लोको ।
उन्ही गारेही दुष्मनको यही टकली मिटाती है ।
इसी टकलीके धुनधुनू से मशिनूगनू सब खतम होंगें ।
इसी चरखेकि दहशत सब मैचेंस्टर को दुवाती है

पद

भारत बतन हमारा आरामे जां हभारा,
 कायम हय इसके दमसे, नामो निशां हमारा,
 ये हय झमीं हमारी, ये आसमां हमारा,
 इसके सिवा ठिकाना, आखिर कहां हमारा,
 हिन्दोस्थांके हम हंय, हिन्दोस्थां हमारा,
 बेकदर मुक्त हय सब, इसकी फिझाके आगे,
 जन्नत खजिल हय इसकी आवो हवाके आगे,
 सर बादशहके खम हंय, इसके गदाके आगे,
 शाहोंका शिक्रक्या हंय केहरे खुदाके आगे
 हिन्दोस्थांके हम हंय हिन्दोस्ता हमारा.

पद (चाल-गझल कबूली)

कभी हिन्दु मुसलमानका, रसम जालिम जुदा होगा ।
 मगर मजहबका कुल फरमा, नही एकदम जुदा होगा ॥
 कहे ज्या हिन्दु बारािका, विरादर दीनका मका ।
 अगर गंगावा जमुनासे, नहि झन झन जुदा होगा ॥
 स्वर्गकी हिन्दु कीमन्नत, मुसलमाकी बनी जन्नत ।
 कहे हिन्दु नरक है वहा, नही जहन्नस जुदा होगा ॥

मुसलमां हिन्दु जो सचे, सभी है हिन्दके दचे ।
 रहम दिल रामसे विस्मील, कभी न रहिम जुदा होगा ॥
 प्रभूका कोई जो पक्का, पुकारे मस्जी दे मौला ।
 जुदाई जीग्रसे उसको, खुदा मालुम जुदा होगा ॥
 रसमकी यह जुदाई से, बना है दोनों का जोडा ।
 कहे हरदम कसमसे हम, न दमस दम जुदा होगा ॥

पद (चाल-राधे कृष्ण बोल)

पिली पगडी घालेने । क्या सितम किया ॥
 हाय हाय क्या सितम किया ॥ धृ० ॥
 अपने देशका निमक खाके । मा बहेनको मारे ।
 मैदानसे लाठीसे मारे ॥ इसबास्ते तुम मत डरो भाई ।
 शांतीसे रहेना भाई तुम शांतीसे रहेना ॥ १ ॥
 महात्माजीने मंत्र दिया अहिंसातुम पालो ।
 एकदिन ऐसा आयगे भाई ॥ सब शरण आयगे
 महात्माजीको । सब शरण आयगे ॥
 भारतको सब शरण आयगे ॥ २ ॥ पिली पगडी० ॥

पद

अब घर घरमे चरखा, फिराना पडेगा ॥

अब खादीमय स्वदेश बनाना पडेगा ॥

अब बॉयकॉट ब्रिटिश गुड्स करना पडेगा ॥

ईसल्ले गोरको लंडनको भागना पडेगा ॥

अब जेलमे भी सबको जाना पडेगा ॥

अब तकली से मसीन गनको रोकना पडेगा ॥

अब दारू के पिठेपर, पिकेटिंग करना पडेगा ॥

अब अहिंसासे गांधीजी को छुडाना पडेगा ॥

अब भारतको स्वातंत्र्य देना पडेगा ॥

पद

हैं दुष्ट ब्रिटिश सरकार आह्यां छळगार । बहु काकु-
ळता येऊनी विनविले करीन कांहीं विचार ॥ वृ० ॥

निःशस्त्रावस्ती घाला । घालण्यास लाज न त्याला ॥ किती
गेले यमसदनाला । दंडुकेशाहिने राज्य अता हे किती
दिवस करंगार ॥ १ ॥

सत्याग्रही वारांवरती । उष्णोदक सोडुनि देती । निःशंक

अश्व चालविती । ते फेडुनि वस्त्रे सर्वोगावरि त्यांच्य
ती मार ॥ २ ॥

स्तीएक पुढारी जाती । देहाची करूनी माती । त्यज-
यां द्रव्य संतती । हिंदवी स्वराज्या स्थापन करण्या
करती यत्न अपार ॥ ३ ॥

पाहोनि यांची नीती । अबलाही सबला होती । बाळका
त्यजेनि जाती । अर्पिण्या स्वराज्या देह आपला सोडुनिया
द्वार ॥ ४ ॥

तीन रंगि झेंडा दिसला । तळव्यासी वृश्चिक डसला ।
बंदिचा हुकुम काढिला । त्या गांधी टोपिला । राष्ट्रध्वजाला
करण्या गारेगार ॥ ५ ॥

स्वातंत्र्य देवते माई । मुक्तता करी लवलाही ॥ जय आत्मा
सत्वर देई ॥ ॥ मी प्रणाम करूनी तुज विनवितो हरि
सर्व भूमार ॥ ६ ॥

वंदे मारतम्-महात्मा गांधीकी जय
ब्रिटिश गुडस्-बायकॉट
इनकिलाब शिंदाबाद

पद

तिरंगी राष्ट्रध्वज प्यारा । वंदु प्रभाती मिरवीन नेवूं
सत्याग्रह समरा ॥ १ ॥

माथमू- देशभक्त वीरा । करु प्रभातीं प्रणाम घेऊं
श्वशिरों वरद कसा ॥ २ ॥

बधुनि ज्या स्फुरण चढे दीरां । त्या जननास्तव रणीं
पूर्वजें सांडिलें रुधिरा ॥ ३ ॥

जो हरी शत्रुचा तोरा । राष्ट्र वैभवाचा तो आहे
प्राण पंचिप्यारा ॥ ४ ॥

तयाचें रक्षण आज करा । नोकरशाही भग्न करूं
बघे मांडुनिया वैरा ॥ ५ ॥

प्राशित्या ग्रहणाचा फेरा । मुक्त व्हावया अर्षिल प्राणा
हिन्दीजन सारा ॥ ६ ॥

ॐ शांती ! शांती ! शांती !

मुद्रक व प्रकाशक पी. बी. पाठक, श्री पांडुरंग
वैभव प्रेस, मुंबई नं. ४ सन १९३०